

Kanadı Kırık Kuş

– SüleymanNaci · 04 Haziran 2019

Kanadı Kırık Kuş

Tenha bir yalnızlık üzerine ne söylenebilir
Yıldızlı bir gecenin altında, sıradan bir balkonda
İçimde umutsuzluğun ve yokluğun doğuşu
Ne sana gelebiliyorum ne senden gidebiliyorum

Üşümeye başladım...
Rüzgar dağların bekçisidir buralarda
Sen hiç görmedin tabii
Hatta bilmiyorsun neresi burası, ben kimim
Ve bu aşkı yüreğime koyan kim.

Baharı özleyen kuşlar gibiyim ağaç dallarında
Meyvesini kıştan büyüten bir ağaç.
Aşk, anasıdır toprağın
Ve ben senden yaratılmış bir kulum.
Senden geldim, sana döneceğim
-Bilmesen de-

Titremeye başladım...
Soğuk, hüzün gibi ayrılmıyor kapımdan,
Oysa gözlerin, onlar hep uzakta
Ve ben layık değilim onlara bakmaya -biliyorum-
Ama aşk,
Senden geldim, sana döneceğim.

Bir fotoğrafın var bende -bakmıyor yüzüme-
O bile bakmıyor evet
Bazen yok olmak istiyorum şu yıldızlar gibi
Sen gece ol ve ben yalnız sen varken olayım
Bırak fotoğrafın bakmasın yüzüme
Ama üşütmesin soğuşun, sokakta kalmış yüreğimi.

Fatih Günesen